

Brussel, 16.2.2023
COM(2023) 77 final

**VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD
EN HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ**

**inzake de tenuitvoerlegging door de lidstaten van Richtlijn 2006/117/Euratom van de
Raad betreffende toezicht en controle op de overbrenging van radioactieve afvalstoffen
en bestraalde splijtstof**

Vierde verslag

{SWD(2023) 43 final}

Inhoud

1.	Inleiding	2
1.1.	Achtergrond	2
2.	Het wettelijk kader en de uitvoering ervan	3
2.1.	Uitvoering van de richtlijn	5
2.2.	Advies van het Raadgevend comité	6
2.3.	Bevoegde autoriteiten	6
3.	Opmerkingen	7
3.1.	Statistieken (2018-2020)	8
4.	Follow-up en voortdurende verbetering	11
5.	Conclusies	12

1. INLEIDING

Bij Richtlijn 2006/117/Euratom van de Raad¹ (hierna “de richtlijn” genoemd) is een communautair systeem vastgesteld voor toezicht en controle op grensoverschrijdende overbrengingen van radioactief afval en verbruikte splijtstof teneinde een adequate bescherming van de bevolking te waarborgen. De richtlijn zorgt ervoor dat de betrokken lidstaten in kennis worden gesteld van de overbrenging van radioactief afval en verbruikte splijtstof naar of via hun grondgebied en dat zij verplicht zijn om ofwel toestemming te verlenen, ofwel redenen te geven voor weigering van toestemming voor zulke overbrengingen.

Alle lidstaten hebben de richtlijn omgezet en brengen met ingang van 25 december 2011 om de drie jaar verslag uit aan de Commissie over de uitvoering ervan, overeenkomstig artikel 20. In de laatste verslagleggingscyclus hebben de lidstaten hun meest recente nationale verslagen over de periode 2018-2020 ingediend². Overeenkomstig artikel 20 en op basis van deze verslagen heeft de Commissie dit samenvattend verslag³ voor het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité opgesteld, rekening houdend met het advies van het Raadgevend comité⁴, waarin bijzondere aandacht uitgaat naar terugzending naar aanleiding van niet vergunde overbrenging en niet aangegeven radioactief afval⁵.

Het verslag is een vervolg op het derde verslag⁶ van de Commissie met betrekking tot de periode 2015-2017 en geeft een overzicht van de vergunningen voor en overbrengingen van verbruikte splijtstof en radioactief afval in de Gemeenschap. Het bijbehorende werkdocument van de diensten van de Commissie bevat gedetailleerde gegevens en informatie waarop de conclusies van dit verslag zijn gebaseerd.

1.1. Achtergrond

Alle EU-lidstaten produceren radioactief afval, dat wordt gegenereerd door faciliteiten (zoals kerncentrales en onderzoeksreactoren) en activiteiten (zoals toepassingen met

¹ Richtlijn 2006/117/Euratom van de Raad van 20 november 2006 betreffende toezicht en controle op overbrenging van radioactieve afvalstoffen en bestraalde splijtstof (PB L 337 van 5.12.2006, blz. 21).

² Meer specifiek hebben de verslagen betrekking op de periode van 26 december 2017 tot en met 25 december 2020 (vergunningen). Dit was de vierde verslagleggingscyclus voor alle lidstaten behalve Kroatië, waarvoor dit de derde cyclus was sinds het land op 1 juli 2013 toetrad tot de EU. Dit is de laatste cyclus waarin het Verenigd Koninkrijk verslag heeft uitgebracht.

³ Op grond van artikel 20, lid 2, van de richtlijn moet de Commissie een samenvattend verslag opstellen volgens de in artikel 21 bedoelde procedure.

⁴ Op grond van artikel 21 van de richtlijn is in 2007 het Raadgevend comité opgericht.

⁵ Artikel 4 van de richtlijn.

⁶ Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité inzake de tenuitvoerlegging door de lidstaten van Richtlijn 2006/117/Euratom van de Raad betreffende toezicht en controle op overbrenging van radioactieve afvalstoffen en bestraalde splijtstof, derde verslag, COM(2019) 633 final van 17.12.2019 en SWD(2019) 437 final.

radio-isotopen in de geneeskunde, de industrie, de landbouw, in onderzoek en onderwijs).

Kerncentrales genereren voorts verbruikte splijtstof, d.w.z. nucleaire brandstof die is bestraald in en permanent verwijderd is uit een reactorkern. Verbruikte splijtstof kan worden gebruikt als op te werken grondstof of als radioactief afval dat is bestemd voor eindberging zonder verder gepland gebruik.

In 2020 (aan het einde van de verslagleggingsperiode) was kernenergie goed voor 24,6 % van de elektriciteitsproductie⁷ in de 27 EU-lidstaten, waarbij 13 lidstaten⁸ iets meer dan honderd kernreactoren exploiteren.

Verbruikte splijtstof en radioactief afval worden voorafgaand aan mogelijke ver- of opwerking en berging veilig opgeslagen. Om dergelijke materialen veilig te beheren, kan het nodig zijn om ze te verplaatsen (“overbrengen”) vanaf de locaties waar ze zijn gegenereerd of werden beheerd. Deze praktijken komen in de meeste lidstaten voor, ongeacht de omvang van hun nucleaire programma’s. De overbrengingen vinden voornamelijk plaats over de weg, per spoor of over zee en in een beperkt aantal gevallen door de lucht.

Invoer, uitvoer en doorvoer van radioactief afval en verbruikte splijtstof door een lidstaat of lidstaten vinden in de EU geregeld plaats.

2. HET WETTELIJK KADER EN DE UITVOERING ERVAN

Veilig en verantwoord beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstof, met inbegrip van de veilige overbrenging van deze materialen binnen en buiten het grondgebied van de lidstaten, is een wettelijke verplichting uit hoofde van het internationaal recht en het Unierecht.

Op internationaal niveau is de belangrijkste referentie op dit gebied het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval (hierna “het Gezamenlijk Verdrag” genoemd)⁹. Het Gezamenlijk Verdrag legt de overeenkomstsluitende partijen onder

⁷ Statistieken inzake kernenergie. Eurostat, februari 2021. ISSN 2443-8219.

⁸ België, Bulgarije, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Nederland, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden.

⁹ Het Gezamenlijk Verdrag is op 18 juni 2001 in werking getreden. Het is van toepassing op het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval afkomstig van niet-militaire kernreactoren en toepassingen en op het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval in het kader van militaire of defensieprogramma’s, indien dergelijke materialen permanent binnen de werkingssfeer van uitsluitend civiele programma’s worden gebracht en in het kader hiervan worden beheerd, of wanneer zij door de verdragsluitende partij zijn aangemerkt als verbruikte splijtstof of radioactief afval met het oog op de toepassing van dat verdrag. Het Gezamenlijk Verdrag is ook van toepassing op geplande en gecontroleerde lozing in het milieu van vloeibare of gasvormige radioactieve materialen vanuit gereguleerde nucleaire installaties.

meer verplichtingen op in verband met de veiligheid van de grensoverschrijdende overbrenging (invoer, uitvoer en doorvoer) van verbruikte splijtstof en radioactief afval. In dat verdrag is bepaald dat iedere overeenkomstsluitende partij die bij grensoverschrijdende overbrenging betrokken is het nodige doet om te verzekeren dat die overbrenging plaatsvindt op een wijze die in overeenstemming is met de bepalingen van het Gezamenlijk Verdrag en andere verbindende internationale instrumenten. Alle 27 EU-lidstaten en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie zijn overeenkomstsluitende partijen bij het Gezamenlijk Verdrag¹⁰, hetgeen laat zien dat zij zich hebben verbonden aan het waarborgen van een hoog veiligheidsniveau met betrekking tot verbruikte splijtstof en radioactief afval – van opwekking tot berging.

Op EU-niveau beschermt een alomvattend rechtskader de gezondheid van werknemers en de bevolking tegen de gevaren van ioniserende straling, ook tijdens de overbrenging van verbruikte splijtstof en radioactief afval. Het kader omvat momenteel de richtlijn, de Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad¹¹ (hierna “de richtlijn basisnormen” genoemd) en Richtlijn 2011/70/Euratom van de Raad¹² (hierna “de richtlijn radioactief afval” genoemd), die gevolgen hebben voor het toepassingsgebied van de richtlijn.

Binnen het EU-kader voor nucleaire veiligheid en stralingsbescherming heeft de richtlijn specifiek betrekking op vergunningen en procedurele aspecten van de grensoverschrijdende overbrenging van radioactief afval en verbruikte splijtstof afkomstig van niet-militaire faciliteiten en activiteiten. De algehele doelstelling is om door middel van toezicht en controle op de overbrenging van verbruikte splijtstof en radioactief afval de bescherming tegen de gevaren die voortvloeien uit de blootstelling aan ioniserende straling te verbeteren. De richtlijn is van toepassing wanneer:

- het land van herkomst, het land van bestemming of het land dan wel de landen van doorvoer van de verbruikte splijtstof of het radioactieve afval een lidstaat van de EU is of zijn;
- de hoeveelheden en de concentratie van de verbruikte splijtstof of het radioactief afval voor overbrenging (ook wel zending genoemd) de in de basisnormen vastgestelde waarden overschrijden.

¹⁰ Het Verenigd Koninkrijk is ook een overeenkomstsluitende partij. Sinds 11 februari 2022 zijn er 88 overeenkomstsluitende partijen

(https://www-legacy.iaea.org/Publications/Documents/Conventions/jointconv_status.pdf).

¹¹ Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren verbonden aan de blootstelling aan ioniserende straling, en houdende intrekking van de Richtlijnen 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom en 2003/122/Euratom (PB L 13 van 17.1.2014, blz. 1).

¹² Richtlijn 2011/70/Euratom van de Raad van 19 juli 2011 tot vaststelling van een communautair kader voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval (PB L 199 van 2.8.2011, blz. 48).

Wanneer een overbrenging niet kan worden uitgevoerd of als niet is voldaan aan de voorwaarden voor overbrenging overeenkomstig de richtlijn, moeten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst erop toezien dat het betrokken materiaal door de houder¹³ ervan wordt teruggenomen, tenzij een andere veilige regeling kan worden getroffen. De bevoegde autoriteiten moeten erop toezien dat de persoon die verantwoordelijk is voor de overbrenging daar waar nodig corrigerende veiligheidsmaatregelen neemt. Wanneer de overbrenging niet kan of mag worden uitgevoerd, is de houder aansprakelijk voor de kosten¹⁴.

De eventuele weigering van een vergunning voor de overbrenging van verbruikte splijtstof en radioactief afval i) moet worden gerechtvaardigd aan de hand van de in de richtlijn vastgestelde criteria; ii) mag niet willekeurig zijn; en iii) moet zijn gebaseerd op relevant nationaal, communautair of internationaal recht. De besluiten van de lidstaten ten aanzien van instemming of weigering moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen in het Gezamenlijk Verdrag en de richtlijn¹⁵, die verbieden dat radioactief afval of verbruikte splijtstof wordt uitgevoerd naar een bestemming ten zuiden van 60° zuiderbreedte, naar landen in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS), of naar derde landen die niet beschikken over de middelen om het radioactieve afval of de verbruikte splijtstof veilig te beheren.

Naast de driejaarlijkse verslaglegging aan de Commissie zijn de lidstaten verplicht om de Commissie en het Raadgevend comité jaarlijks in kennis te stellen¹⁶ van niet vergunde overbrengingen naar derde landen en de Commissie in kennis te stellen¹⁷ van de contactgegevens van de bevoegde autoriteit(en) en van alle voor snelle communicatie benodigde informatie.

2.1. Uitvoering van de richtlijn

In de richtlijn is bepaald dat voor iedere overbrenging (met inbegrip van invoer, uitvoer en doorvoer tussen lidstaten en van/naar buiten de Gemeenschap) binnen het toepassingsgebied van de richtlijn het gebruik van het uniforme document verplicht is¹⁸. Dit document is vastgesteld bij beschikking van de Commissie in 2008¹⁹, zoals

¹³ Onder “houder” wordt verstaan iedere natuurlijke of rechtspersoon die vóór de overbrenging van radioactief afval of verbruikte splijtstof krachtens het toepasselijke nationale recht verantwoordelijk is voor dergelijk materiaal en de uitvoering van deze overbrenging naar een ontvanger plant. (Artikel 5, punt 9, van de richtlijn).

¹⁴ Artikel 12 van de richtlijn.

¹⁵ Artikel 16 van de richtlijn.

¹⁶ Artikel 16, lid 1, punt c), van de richtlijn.

¹⁷ Artikel 18 van de richtlijn.

¹⁸ Overeenkomstig artikel 17 van de richtlijn.

¹⁹ 2008/312/Euratom: Beschikking van de Commissie van 5 maart 2008 tot vaststelling van het in Richtlijn 2006/117/Euratom van de Raad bedoelde uniforme document voor toezicht en controle op de overbrenging van radioactieve afvalstoffen en verbruikte splijtstof (kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 793) (PB L 107 van 17.4.2008, blz. 32).

gewijzigd in 2011²⁰. Het uniforme document bevat formulieren voor de volgende doeleinden:

- de aanvraag van een vergunning voor overbrenging van verbruikte splijstof en radioactief afval;
- de ontvangstbevestiging van de aanvraag — verzoek om ontbrekende informatie voor het beheer van verbruikte splijstof en radioactief afval;
- de toestemming voor of weigering van de overbrenging van radioactief afval of verbruikte splijstof door de betrokken bevoegde autoriteiten;
- de vergunning voor de overbrenging van verbruikte splijstof en radioactief afval;
- de beschrijving van de zending radioactief afval en lijst van colli;
- de bevestiging van ontvangst van het radioactieve afval en de verbruikte splijstof.

Wanneer dergelijke materialen bestemd zijn om voor eindberging naar derde landen te worden overgebracht, zijn de lidstaten krachtens artikel 4, lid 4, van de richtlijn radioactief afval ook verplicht om de door de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de richtlijn en de toepasselijke aanbeveling van de Commissie²¹ vastgestelde criteria voor overbrenging toe te passen.

2.2. Advies van het Raadgevend comité

Tijdens de 12e vergadering van het Raadgevend comité op 7 november 2022 in Luxemburg zijn het ontwerp van dit verslag en het bijbehorende werkdocument van de diensten van de Commissie besproken. Het Raadgevend comité heeft een positief advies uitgebracht.

2.3. Bevoegde autoriteiten

Vanaf juli 2022 hebben alle lidstaten informatie verstrekt over hun bevoegde autoriteiten, zoals gedefinieerd in artikel 5, punt 13, van de richtlijn²².

²⁰ Rectificatie van Beschikking 2008/312/Euratom van de Commissie van 5 maart 2008 tot vaststelling van het in Richtlijn 2006/117/Euratom van de Raad bedoelde uniforme document voor toezicht en controle op de overbrenging van radioactieve afvalstoffen en verbruikte splijstof (PB L 343 van 23.12.2011, blz. 149).

²¹ 2008/956/Euratom: Aanbeveling van de Commissie van 4 december 2008 betreffende criteria voor de uitvoer van radioactieve afvalstoffen en bestraalde splijstof naar derde landen (Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 7570).

²² In artikel 5, punt 13, van de richtlijn wordt het begrip “bevoegde autoriteiten” gedefinieerd als “alle autoriteiten die krachtens de respectieve wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de landen van herkomst, doorvoer of bestemming gemachtigd zijn uitvoering te geven aan het toezichts- en controlesysteem voor overbrengingen van radioactief afval of verbruikte splijstof”.

De lijst van bevoegde autoriteiten in de lidstaten is als bijlage bij het bijbehorende werkdocument van de diensten van de Commissie gevoegd.

3. OPMERKINGEN

De Commissie heeft geconstateerd dat de lidstaten in deze verslagleggingscyclus geen niet-uitgevoerde grensoverschrijdende overbrengingen van radioactief afval of verbruikte splijtstof hebben gemeld.

De lidstaten hebben geen problemen gemeld die zouden kunnen vallen onder artikel 4 “*Terugzending naar aanleiding van niet vergunde overbrenging en niet aangegeven radioactief afval*”; artikel 12 “*Niet uitgevoerde overbrenging*” noch artikel 16, lid 1, punt c), “*Verboden uitvoer*”. Op basis van de gerapporteerde gegevens is tijdens de verslagleggingsperiode derhalve geen niet vergunde overbrenging uitgevoerd op het grondgebied van de EU.

In de verslagleggingsperiode is in vier gevallen geen toestemming verleend:

- één lidstaat wees twee aanvragen af omdat de faciliteit waar de eindbehandeling zou plaatsvinden tijdelijk ontoegankelijk was;
- één lidstaat wees twee aanvragen voor de doorvoer van verontreinigd metaalschroot af omdat de aanvraag buiten het toepassingsgebied van de richtlijn viel²³. Deze doorvoer werd echter geregeld uitgevoerd krachtens de aldaar geldende regelgeving.

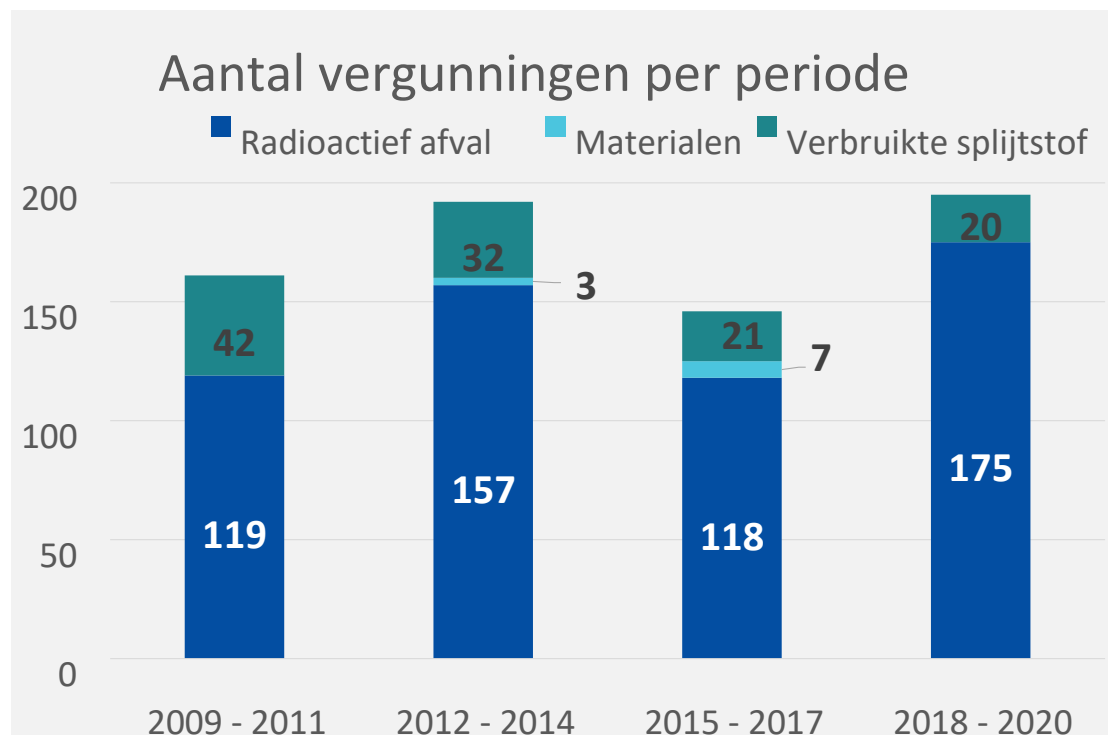
Drie lidstaten (Cyprus, Kroatië en Malta) hebben sinds de verslagleggingsverplichting van de richtlijn op hen van toepassing is geworden nog geen vergunde overbrengingen op hun grondgebied gemeld.

Het bijbehorende werkdocument van de diensten van de Commissie bevat een gedetailleerd overzicht van de grensoverschrijdende overbrengingen van radioactief afval en verbruikte splijtstof in de EU tijdens de onderhavige verslagleggingsperiode.

²³ De lidstaten verschillen van mening over de vraag of grensoverschrijdende overbrengingen van verontreinigd metaalschroot dat wordt behandeld en gerecycled al dan niet binnen het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Lidstaten die voor recycling bestemd verontreinigd metaalschroot niet als afval beschouwen, weigeren de benodigde overbrengingsvergunning te verlenen.

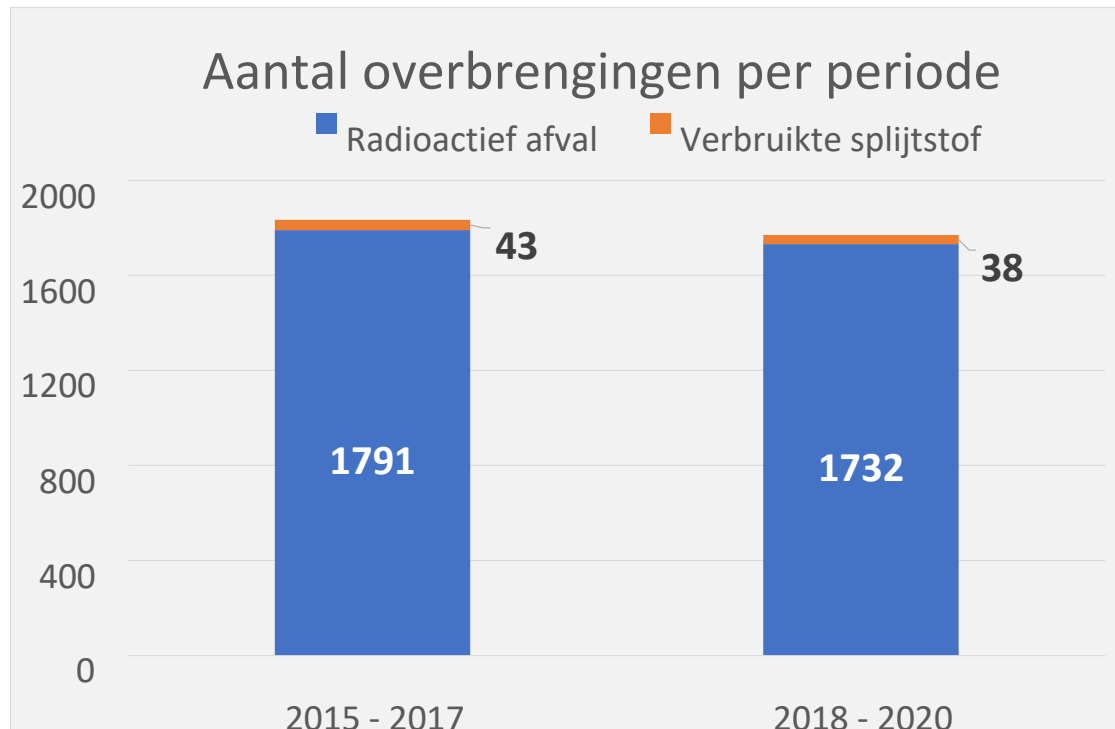
3.1. Statistieken (2018-2020)

Dit deel bevat een statistisch overzicht van vergunningen en overbrengingen.

Figuur 1. Aantal vergunningen

De 195 vergunningen die door 21 lidstaten gedurende de periode 2018-2020 zijn gemeld, hebben betrekking op 1 770 vergunde overbrengingen. Een vergunning heeft doorgaans betrekking op meerdere overbrengingen en kan de door dit verslag bestreken periode overschrijden.

Figuur 2. Aantal overbrengingen

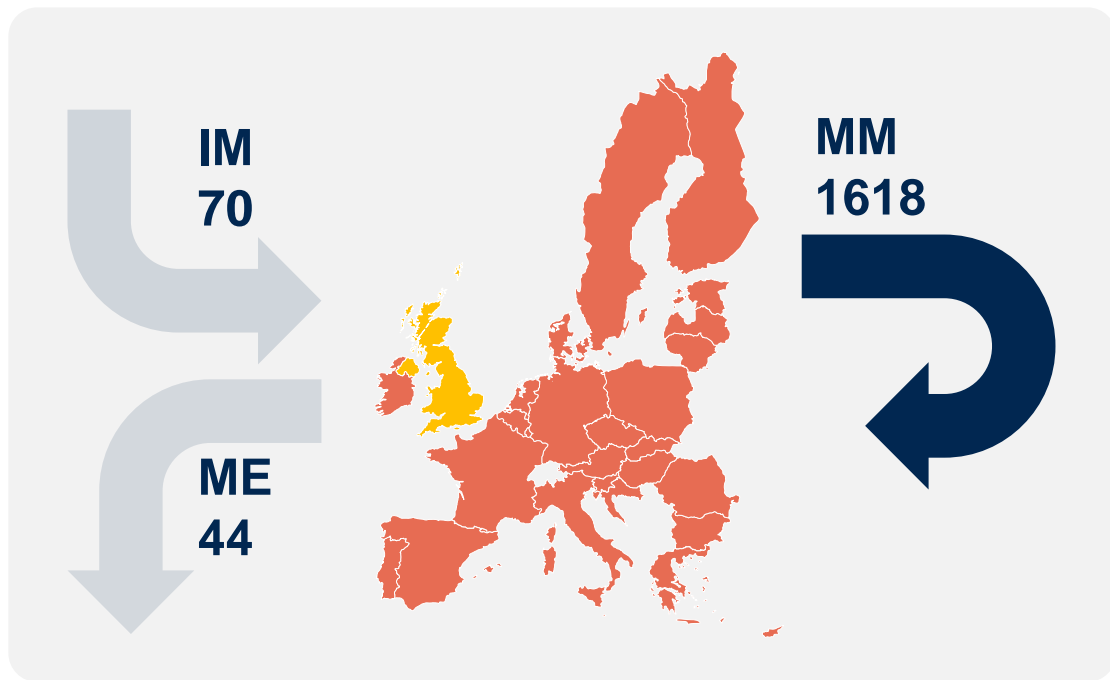
Wat betreft vergunde overbrengingen heeft 98 % (1 732 overbrengingen) betrekking op radioactief afval en 2 % (38 overbrengingen) op verbruikte splijtstof.

De meeste vergunningen en overbrengingen hadden betrekking op intracommunautair verkeer. In totaal was 92,6 % van de overbrengingen van intracommunautaire aard (categorie MM), had 2,7 % betrekking op uitvoer (categorie ME) en had 4,7 % betrekking op invoer (categorie IM).

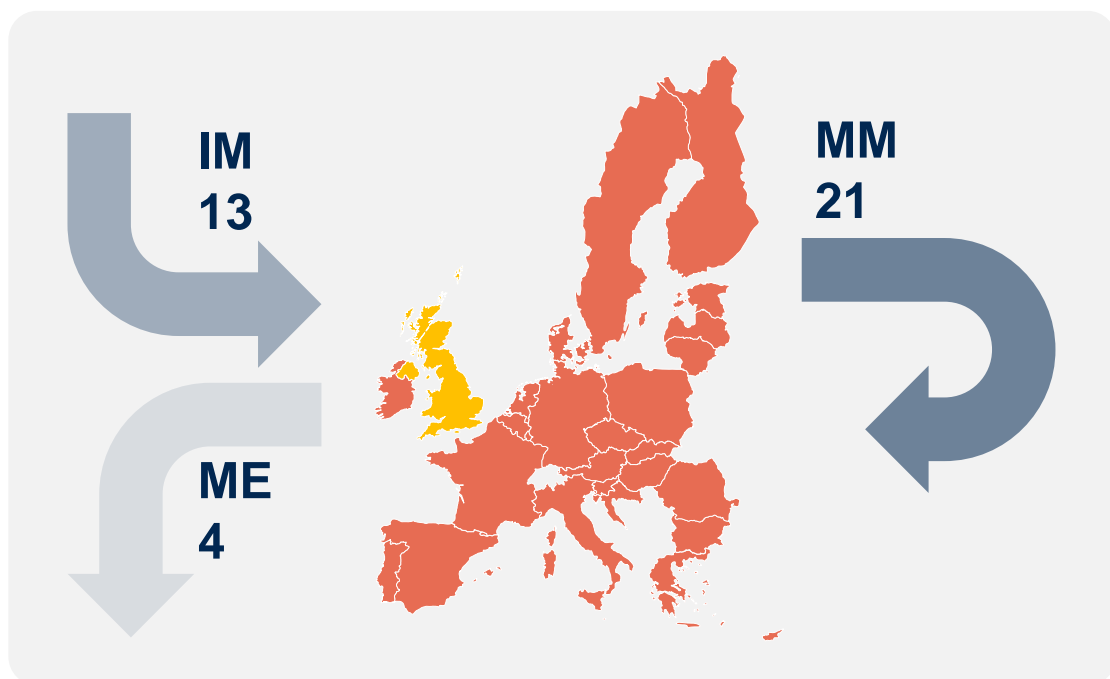
De statistieken wijzen uit dat het radioactief afval bij 79 % van alle intracommunautaire overbrengingen afkomstig was uit de nucleaire industrie en bij 21 % voortkwam uit niet-nucleaire activiteiten (zoals geneeskunde en onderzoek).

Verwerking van radioactief afval (bv. behandelingen om het volume te verminderen of conditionering) in speciale faciliteiten was het hoofddoel van overbrengingen, naast terugzending van verwerkt radioactief afval of verbruikte splijtstof naar het land van herkomst. Zweden en Duitsland gaven het hoogste aantal vergunningen af, als land van herkomst én als land van bestemming.

De overbrenging van verbruikte splijtstof hield verband met opwerking of terugzending naar het land van herkomst.

Figuur 3. Overbrenging van radioactief afval: intracommunautair (MM), uitvoer (ME), invoer (IM)

Figuur 4. Overbrenging van verbruikte splijtstof: intracommunautair (MM), uitvoer (ME), invoer (IM)

4. FOLLOW-UP EN VOORTDURENDE VERBETERING

In het derde verslag van de Commissie over de uitvoering van de richtlijn stelde zij twee behoeften vast: de harmonisering van het uniforme document met de vereisten van het verslagleggingsmodel verbeteren; en de effecten van de basisnormen op de uitoefening van het toezicht en de controle op grensoverschrijdende overbrenging evalueren.

In haar follow-up van het eerste punt heeft de Commissie, op voorstel van een lidstaat, een herziening van het uniforme document overeenkomstig artikel 17, lid 2, en artikel 21 van de richtlijn voorgesteld teneinde informatie over de oorspronkelijke overbrengingen op te nemen in het gewijzigde uniforme document. In het geval van terugzending zullen de betrokken lidstaten de overbrengingen dus kunnen volgen. Daarnaast heeft de Commissie op voorstel van twee lidstaten een digitaal uniform document gepresenteerd.

Wat betreft mogelijke effecten van de basisnormen op de uitvoering van de richtlijn heeft de Commissie geen belangrijke problemen geconstateerd. De melding dat tweemaal toestemming is geweigerd voor de doorvoer van radioactief afval door een lidstaat deed echter een belangrijke vraag rijzen over de toepassing van de richtlijn. De lidstaten verschilden van mening over de vraag of grensoverschrijdende overbrengingen van verontreinigd metaalschroot, dat wordt behandeld en gerecycled, al dan niet binnen het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, aangezien een regelgevende instantie van een lidstaat dat materiaal als radioactief afval kan aanmerken. Overeenkomstig de definitie van radioactief afval²⁴ wordt radioactief materiaal, indien de regelgevende instanties in het kader van de wet- en regelgeving van de landen van herkomst en van bestemming het materiaal controleren als radioactief afval waarvoor noch de landen van herkomst noch die van bestemming verder gebruik voorzien, als radioactief afval in de zin van de richtlijn aangemerkt. De Commissie is bijgevolg van mening dat in dergelijke gevallen toestemming moet worden verleend, ook al heeft het doorvoerland het materiaal niet als radioactief afval aangemerkt.

Bovendien heeft één lidstaat er de voorkeur aan geven om de overbrenging van NORM-afval²⁵ altijd binnen het toepassingsgebied van richtlijn 2006/117/Euratom van de Raad te laten vallen. In dit verband brengt de Commissie in herinnering²⁶ dat al het NORM-bevattend afval dat officiële controle vereist en is gekwalificeerd als radioactief afval, vanuit juridisch oogpunt binnen het toepassingsgebied van de richtlijn valt.

²⁴ In artikel 5, punt 1, van de richtlijn wordt “radioactief afval” gedefinieerd als: “radioactieve stoffen in gasvormige, vloeibare of vaste vorm, waarvoor geen verder gebruik is voorzien door het land van herkomst of van bestemming of door een natuurlijke of rechtspersoon wiens beslissing door deze landen wordt aanvaard, en die door een regelgevende instantie als radioactief afval worden gecontroleerd overeenkomstig het wet- en regelgevingskader van de landen van herkomst en bestemming”

²⁵ Naturally Occurring Radioactive Material (radioactief materiaal van natuurlijke oorsprong).

²⁶ Zoals opgemerkt in het derde verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité over de uitvoering van de richtlijn.

Tijdens zijn 12e vergadering heeft het Raadgevend comité de Commissie verzocht om na te gaan of het uniforme document moet worden bijgewerkt, met name door informatie over de herkomst van het afval op te nemen middels een verwijzing naar de oorspronkelijke overbrengingen.

5. CONCLUSIES

De uitvoering van de richtlijn zorgde ervoor dat alle grensoverschrijdende overbrengingen van radioactief afval en verbruikte splijtstof binnen de Gemeenschap plaatsvonden met voorafgaande geïnformeerde toestemming van de bevoegde autoriteiten van alle betrokken lidstaten (met inbegrip van de doorvoerlanden), met behulp van het uniforme document. De informatie die betrekking had op alle vergunde overbrengingen binnen een vastgestelde verslagleggingsperiode (drie jaar) werd door alle lidstaten geregeld aan de Commissie toegezonden. Op deze wijze was toezicht en controle op de overbrenging van radioactieve afvalstoffen en verbruikte splijtstof in de hele Gemeenschap gegarandeerd. Voor dat doel wordt gebruik van het verstrekte “verslagleggingsmodel”, alhoewel niet verplicht, zeer aangemoedigd omdat hierdoor gegevens eenvoudig kunnen worden opgevraagd en het risico van een verkeerde interpretatie van informatie wordt verminderd.

In het algemeen concludeert de Commissie dat het huidige Euratom-rechtskader, dat bestaat uit de richtlijn, de richtlijn basisnormen en de richtlijn radioactief afval, de hoogste veiligheidsniveaus waarborgt ten aanzien van de risico's van ioniserende straling op het grondgebied van de EU in het kader van grensoverschrijdende overbrengingen. Niettemin merkt de Commissie op dat mogelijke verschillen tussen de lidstaten in de definitie van radioactief afval kunnen leiden tot een aantal problemen in de informatie- en vergunningsprocedure. Dit is een verbeterpunt, waarbij in overleg met de lidstaten mogelijkheden voor verdere harmonisatie op dit gebied worden verkend.